

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112206931
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112206931.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľa Q. C. nar. X.X.XXXX bývajúceho v K.J. na A. X v súčasnosti v Obci K. A. XXX dieťaťa rodičov L.L. C. nar. X.X.XXXX bývajúceho v K. na W. E. XX v súčasnosti v Obci K. A. XXX a T. C. nar. X.X.XXXX bývajúcej v K. na A. X v konaní o zmene úpravy rodičovských práv a povinností o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo 6.3.2013 č.k. 21P 51/2012-53 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o určení výživného pre Q. C. nar. X.X.XXXX a vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o dlžnom výživnom a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zo 6.3.2013 č.k. 21P 51/2012-53 zamietol návrh otca na zmenu výchovy Q. C. nar. X.X.XXXX zverením do jeho osobnej starostlivosti. Zo strany matky určil výživné 30,- € mesačne od 13.3.2012 do budúca, ktoré je povinná posilať dospelému synovi vždy do 20. dňa v mesiaci dopredu. Dlžné výživné, ktoré vzniklo určením výživného za obdobie od 13.3.2012 do 6.3.2013 v sume 294,04 € povolil matke splácať spolu s bežným výživným v 20 €-vých mesačných splátkach až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Konštatoval, že týmto rozhodnutím zmení rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 14C 172/99-18 z 12.12.1999 v časti určenia výživného pre Q. C.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti výrokom rozsudku o určení výživného, o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a dlžnom výživnom podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, lebo je toho právneho názoru, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. S tvrdeniami prvostupňového súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nestotožnil a poukázal na skutočnosť, že na základe vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že majetkové pomery, schopnosti a možnosti otca navrhovateľa a matky sú porovnateľné, avšak tieto skutočnosti Okresný súd Košice I nebral vôbec do úvahy a len stroho skonštatoval, že matka je so svojím príjmom na hranici životného minima a preto určil výživné len vo výške 30,- € mesačne. Nemôže akceptovať tvrdenie matky o jej výdavkoch, ktorými sú nedoplatky spôsobené jej dospelou dcérou, ktoré nie sú nevyhnutnými výdavkami matky, ktoré by mali mať prednosť pred plnením jej vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi. Podotkol, že majetkové pomery jeho otca a matky sú takmer rovnaké, otec má navyše ďalšiu vyživovaciu povinnosť okrem plnoletého syna V.a, ktorý je jeho dvojčaťom a voči ktorému si plní vyživovaciu povinnosť vo výške 70,- € mesačne, pričom obidvaja študujú na stredných školách a ich potreby sú porovnateľné, preto považuje za absolútne neprípustné, aby jeho životná úroveň

bola v porovnaní s jeho bratom rozdielna, ak otec má navyše vyživovaciu povinnosť aj k synovi W. z druhého manželstva. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch a zo strany matky určil výživné 70,- € mesačne od 13.3.2012 do budúca a dlžné výživné zaviazal matku zaplatiť v dvoch mesačných splátkach popri bežnom výživnom.

Matka sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Zo správy Y. T. W. D. M. K., Y. Y. W. D. K.Š. - B. V. z 15.8.2013 nepochybne vyplýva, že šetrením od susedov bolo zistené, že matka sa prednedávnom pokúsila o samovraždu a bola hospitalizovaná v psychiatrickom zariadení.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Výrok rozsudku o zamietnutí návrhu o zmene výchovy Q. C. nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania odvolacieho súdu (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd na základe včas podaného odvolania navrhovateľa preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na to, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku v napadnutej časti presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami navrhovateľa uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu v prevažnej miere už v priebehu konania pred súdom prvého stupňa. Navrhovateľ ani v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom. Odvolací súd konštatuje, že rozsah odôvodnených potrieb navrhovateľa nepochybne by odôvodňoval určenie výživného vo väčšom rozsahu, ale vychádzajúc z reálneho príjmu matky, ktorý je popri odôvodnených potrebách osoby rozhodujúcim hľadiskom pre rozhodnutie o výživnom (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), t.j. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča vždy podmieňujú mieru uspokojenia odôvodnených potrieb dieťaťa, nemohol odvolací súd rozhodnúť v súlade s odvolacím návrhom navrhovateľa. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvého stupňa boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie v merite veci a súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozsahu výživného pre navrhovateľa. Vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa, aby súd určil rozsah vyživovacej povinnosti matky k nemu v rovnakej výške, ako si plní vyživovaciu povinnosť otec k jeho bratovi V., odvolací súd dodáva, že odôvodnené potreby dieťaťa nie sú jediným zákonným kritériom pre určenie výživného, pretože okrem nich je potrebné zohľadniť aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú vždy limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa, a práve so zreteľom na pomery matky, ktorá pracuje na dohodu o vykonaní práce za dojednanú odmenu 120,80 € a s príležitostnými prácami (brigády) si zvyšuje príjem brigádami do výšky 400,- € mesačne a má vyživovaciu povinnosť aj k druhému plnoletému synovi V., je argumentácia navrhovateľa, že potreby súrodencov sú porovnateľné, bez významu vo faktickej i právnej rovine smerom k vyživovacej povinnosti otca k synovi V. a dovoľuje skôr záver, že podstatná zmena pomerov na strane otca môže byť relevantná pre eventuálne zníženie jeho vyživovacej povinnosti k synovi V.. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkové okolnosti dôležité pre posúdenie pomerov matky, ktoré hodnotil vlastnou úvahou (neznamená ľubovôľu) najmä z hľadiska ich hodnovernosti a pravdivosti, ale predovšetkým vo vzťahu k reálnej hospodárskej situácii matky a s výsledkami hodnotenia dôkazov, ktoré sú súčasťou odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, pretože vychádzajú zo zisteného skutkového stavu veci, zodpovedajú zásadám logiky a nie sú v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti určeného rozsahu výživného. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje náležitosti

rozsudku v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p., pričom odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedeným v odôvodnení rozsudku nečinní rozsudok nepreskúmateľným.

Odvolačí súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o dlžnom výživnom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p., a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia v tejto časti, pre absolútnu absenciu dôvodov, čím bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom, pretože vôbec neuviedol, z ktorých dôkazov vychádzal pri rozhodnutí o dlhu na výživnom, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie za účelom zistenia, či a v akej výške si plnila matka vyživovaciu povinnosť k navrhovateľovi od 13.3.2012 a rovnako nezistil ani rozsah eventuálneho vecného plnenia matky majúce charakter výživného, preto je odvolanie navrhovateľa v tejto časti odôvodnené. Bude povinnosťou súdu prvého stupňa vykonať dôsledne dokazovanie v naznačenom smere, vysporiadať sa s platbami matky a rozsahom vecného plnenia, ktoré je možné považovať za plnenie vyživovacej povinnosti a následne opäť rozhodnúť o eventuálnom dlhu na výživnom a spôsobe jeho zaplatenia. Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. rozsudok odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby bol spätne preskúmateľný, zrozumiteľný, presvedčivý a logicky správny.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.